

въ Цариградъ. На другъ-тъ годинъ (1000) проводи пакъ голѣмъ войскъ съ военаченика си Ксифа, който ся съедини съ Теодорика, та и двама заедно нападнѣхъ съ войскы-ты си на Българинъ и прѣвзяхъ два силны градове Присковъ и Прѣславъ. Императоръ-тъ, извѣстенъ за успѣха на Гърцко-то орѣжіе, и самъ отиде да помага на войводи-ты си (1001 г.). Въ тѣхъ годинъ Гърци-ти отнѣхъ гр. Сересъ, Водинъ и много други мѣста въ Тесалиѣ, които бѣхъ обладаны по-напрѣдъ отъ Българы-ты. Слѣдъ малко врѣмя Василій ся върна въ столицѣ-тъ си, а на другъ-тъ годинъ (1002) пакъ излѣзе съ войскы-ты си въ Българинъ и отиде, та обиколи Видинъ и прѣвзя го слѣдъ 8-мѣсячнъ обсадъ. Оттамъ послѣ той ся отправи за кждѣ Солунъ.

Между това Самуилъ нападна на Одринъ (Едрене), та го оплѣни и оттамъ трѣгна за камъ Скопіе, дѣто отиваше и Императоръ-тъ съ свои-ты пълкове. Близу при р. Аксінъ двама-та непріатели ся посрѣщнѣхъ, и Гърци-ти прѣминѣхъ рѣкѣ-тъ, та ударихъ силно на Българы-ты и принудихъ ги да ся отстранятъ. Тукъ Българска-та войска бѣше много по-малко отъ Гърцкѣ-тъ, заради това Самуилъ трѣбваше да ся оттегли за да си умножи войнство-то, па тѣй да гони Гърцы-ты. Нъ додѣ Българскый царъ си натѣкмяваше войскѣ-тъ, Императоръ-тъ нападна на Скопінъ, дѣто бѣше поставенъ за управитель Царь-Петровый сынъ Романъ, който прѣдаде града на Гърцкыа царъ, та получи отъ него достоинство *Пашинъ*.